

РЕШЕНИЕ

№ 4973

гр. София, 17.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 21.06.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Арнаудова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Николова
Весела Андонова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Костов, като разгледа дело номер **5097** по описа за **2013** година докладвано от съдия Мария Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба на [фирма] срещу решение от 19.02.2013г, постановено по н.а.х.д. № 20339 по описа за 2012г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 98-ми състав. С решението си СРС, 98-ми състав е потвърдил наказателно постановление /НП/ № 22-2204200/12.06.2012г. издадено от Директор на Дирекция „Инспекция по труда” С., с което на [фирма] на основание чл. 416, ал. 5 във вр. чл. 415, ал. 1 от Кодекса на труда /КТ/ е наложена имуществена санкция в размер на 1 500 лв. за нарушение на чл. 415, ал. 1 КТ.

В касационната жалба се посочва, че нарушението е извършено при съществени нарушения на процесуалните правила и в нарушение на закона – отменителни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК. Твърди се, че съдът е постановил решението си, кредитирайки само представените от въззиваемата страна доказателства, като по този начин не е провел пълно съдебно следствие, което да гарантира разкриването на обективната истина. Твърди се и, че съдът не е обърнал внимание на факта, че в НП не е посочена датата и мястото на извършване на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено. Моли съдът да отмени решението. Претендира разноски. В съдебно заседание касаторът редовно призован не

се представлява.

Ответникът - редовно призован, се представлява от юрисконсулт Д.. Оспорва касационната жалба. Моли същата да бъде отхвърлена, а решението на СРС да бъде оставено в сила.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище, да се потвърди решението на СРС като правилно и законосъобразно.

След като се запозна със съдебното решение, съдът намира от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1 ЗАНН и от надлежна страна, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество – касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо като постановено по подадена в срок жалба срещу акт – НП, което подлежи на съдебен контрол и от законен състав. За да постанови решението си районният съд е установил фактическата обстановка, като е описал въз основа на какви доказателства е установена и въз основа на нея, е формирал правните си изводи. От доказателствата по делото е прието, че при извършена проверка на място и по документи за спазване на трудовото законодателство на [фирма] са били дадени задължителни предписания. При извършена на 23.03.2012г. последваща проверка е установено, че [фирма] не е изпълнил предписание № 12, дадено с протокол за извършена проверка от 15.12.2011г. до 24.01.2012г., а именно „работодателят да изплати уговореното и начислено по ведомост за месец октомври 2011г. трудово възнаграждение за извършената работа на целия ръководен персонал, поименно посочен в платежната ведомост за заплати за месец октомври 2011г. на [фирма]” П. било със срок за изпълнение до 02.03.2012г. В хода на проверката дружеството не представило доказателства в противния смисъл. Установеното нарушение било фиксирано в протокол за извършена проверка за периода 20.03.2012г. – 02.04.2012г. Описаната фактическа обстановка съдът е установил въз основа на събраните по делото доказателства. От правна страна съдът е приел, че НП е издадено от компетентен орган, че АУАН и НП съдържат всички законови реквизити, че е налице фактическо и правно единство между изложеното в АУАН и НП. Нарушението е описано по начин, неподлагащ на съмнение неговите съставомерни признаци. Посочено е, че изпълнението на задължителните предписания е обвързано със срок, като нарушението се счита осъществено от момента на изтичане на съответния срок. Съдът е приел, че по време на проверката от дружеството не са представени документи, но ненавременното им представяне по преписката само по себе си не е основание за отричане на тяхното съществуване. Доказателства за изплащане на трудови възнаграждения не са представени и пред съда. Съдът е изложил мотиви и относно размерът на наложената санкция и липсата на основания за приложението на чл. 415в от КТ.

Административен съд – София град, Х - ти касационен състав намира, че обжалваното съдебно решение е правилно и законосъобразно, поради което следва да бъде потвърдено. Настоящият състав възприема фактическата обстановка установена от въззивния съд с оглед събраните по делото доказателства. Споделят се и правните изводи на съда.

Неоснователен е касационния довод за постановяване на решението при съществено нарушение на процесуалните правила. По делото са събрани достатъчно

доказателства за разкриване на обективната истина, поради което не се споделят от настоящата инстанция всички изложени в жалбата доводи относно несъбирането на доказателства от съда. Видно от протокола от проведеното на 23.01.2013г. заседание съдът е уважил доказателственото искане на процесуалния представител на [фирма] за предоставяне на възможност за представяне на доказателства за изплащане на трудовите възнаграждения в срока на предписанието. Делото е отложено за 29.01.2013г., когато процесуалния представител на жалбоподателя (настоящ касатор) не се е явил, съответно не е представил доказателствата, за които му е дадена възможност. Не е постъпвала молба с посочени уважителни причини за отлагане на делото, поради което съдът правилно и законосъобразно е дал ход на делото, приключил е съдебното следствие и е дал ход по същество. Пред настоящата инстанция също не са представени доказателства във връзка с изложените твърдения, поради което може да се направи обоснован извод, че даденото предписание за изплащане на трудовите възнаграждения не е изпълнено в предоставения срок, и твърденията на касатора са само защитна теза неподкрепена от доказателствата по делото. Съдът е дал възможност за представяне на доказателства, като при непредставянето на такива правилно е дал вяра на доказателствата представени от ответника. Не е допуснато нарушение на процесуалните правила. Не се споделя от касационната инстанция и доводите свързани с допуснато нарушение на закона от въззивния съд. В НП се посочени дата и място на извършване на нарушението, противно на твърдението на касатора. В АУАН и в НП е посочено, че срокът за изпълнение на даденото предписание е 02.03.2012г. С изтичане срока за изпълнение на дадените предписания, възниква отговорността на техния адресат, поради което след тази дата, нарушението е извършено, а мястото на нарушението е [населено място] в адреса на управление на дружеството, доколкото задължението за изпълнение на предписание за изплащане на трудово възнаграждение, следва да се изпълни на този адрес. От изложеното в АУАН и НП може да се направи извод за мястото на извършване на нарушението, поради което не е нарушено правото на защита на наказаното лице. Подробно са описани и обстоятелствата, при които е извършено нарушението.

По отношение на претенцията за разноси, направена с касационната жалба – с оглед Тълкувателно решение № 2 от 03.06.2009г. на Общото събрание на колегиите на ВАС такива не следва да се присъждат.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град - X касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 19.02.2013г, постановено по н.а.х.д. № 20339 по описа за 2012г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 98-ми състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: